

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙
ลวดลายของท่านอาจารย์มั่น

ก่อนจ้งหัน

พระมาฉันเท่าไรวันนี้ (๒๖ ครั้งผม) สำหรับพระวัดนี้เอาแน่ไม่ได้ อย่างภูวักก็เหมือนกันท่านไม่ได้มาฉันหมด คล้ายกันกับวัดนี้ สำหรับวัดนี้ไม่เคยมีพระมาฉันจ้งหันครบองค์ ขาดบางทีครึ่งต่อครึ่ง หายเงียบๆ ท่านภาวนาของท่าน เร่งภาวนา หนักภาวนา อาหารตัดออกๆ เพื่อบรรจธรรมเข้าสู่ใจๆ เมื่อธรรมเข้าสู่ใจ ใจนี้จะเบาหวิวๆ เร็วเย็นนะ อาหารเข้าสู่ท้องขึ้นเขียงไม่ยอมลง เห็นไหมหมูขึ้นเขียง เป็นอย่างนั้นแหละ

ธรรมะพระพุทธเจ้ามีพระองค์เดียวเปิดนี้ มันก็ไม่ทันกับกิเลส เต็มโลกเต็มสงสารมีแต่กิเลสเป็นศาสดาเต็มอยู่ในหัวใจของแต่ละคนๆ ส่วนพระพุทธเจ้าที่จะมาสอนโลกนี้มีเพียงพระองค์เดียวประกาศธรรมสอนโลก เทวโลก พรหมโลก มนุสสโลก ก็ไม่เพียงพอ กิเลสมันเป็นศาสดาสอนอยู่ทุกหัวใจ ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสแล้วเป็นบ้ากันเลย โห เราพูดจริงๆ จวนจะตายเท่าไรแทนที่จะมาเป็นห่วงเจ้าของ บอกเม็ดหินเม็ดทรายเราไม่มีนะ มีแต่ความเป็นห่วงโลกเท่านั้น

มันนับวันหุนหวนกตาบอด กิเลสตัดหาได้ไม่พอกินไม่พอ ตัวนี้ละตัวมันเผาเจ้าของจมอยู่ในแดนมนุษย์แล้วจมอยู่ในแดนนรกอีก สิ่งเหล่านี้ใครเป็นคนพูดไว้ ก็ศาสดาองค์เอกพูดไว้ ผิดที่ตรงไหน คำพูดของพระพุทธเจ้าจะไม่มีสอง หากจะพูดถึงเล็งญาณก็เหมือนกัน พระญาณหยั่งทราบๆ ตลอด เวลาพูดก็ไม่มีสอง จึงเรียกว่าสวางชาติธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วๆ มีเพียงพระองค์เดียว แต่กิเลสทุกหัวใจมันมีศาสดาของมันๆ หมดแล้วจะทันกันได้ยังไง

ให้พากันเปิดหูเปิดตาบ้างนะ อย่าลืมนื้อลืมนื้อตัว กิเลสนี้ละพาให้คนลืมนื้อตัว ไปที่ไหนๆ มีแต่กิเลส มองหาตัวคนจนจะไม่เห็น แต่เจ้าของโอ้อ่าฟูฟ่า หยิ่งนะ ธรรมดุนมันสลดสังเวชนะ กิเลสโอ้อ่าฟูฟ่า นี้กว่าตัวนี้เลิศเลอแล้วในโลกอันนี้ แต่ธรรมดุนนี้สลดสังเวช ธรรมท่านดูท่านดูอย่างกระจ่างแจ้ง กิเลสดูนี้ลวกคนตมคนตลอดไปเลย พากันรู้เนื้อรู้ตัวบ้างพี่น้องทั้งหลาย ศาสนาพุทธนี้กระเทือนโลกมานาน แต่ผู้ที่จะปฏิบัติตามพุทธศาสนานี้มีน้อยมาก เอา แदनนรก นรกอัดแน่นๆ ทางแดนสวรรค์เบาบางๆ ทางกิเบาบาง ที่อยู่ที่เบาบาง สวรรค์แต่ละชั้นเบาบางๆ ทั้งนั้น แต่ลงไปทางแดนนรกอัดแน่นๆ เพราะใครก็เขียนแต่ไบสมัครไปลงนรกกันๆ

พวกนี้ไบสมัครมันเต็มกระเป่าๆ เจ้าของไปเดินจงกรมไบสมัครมันไว้ในนี้ ตัวชี้เกียจชี้คร้านตัวไม่เอาไหน ภาวนาจิตมันวิ่งไปตามกิเลส ไม่ได้วิ่งไปตามธรรม พวกนี้

พวกไม่เอาไหนนี้เต็มกระเปาะละ พวกกันไปคิดนะ สลดสังเวชนะ โธ่ กิเลสมันหนาแน่นจริงๆ หนาแน่นขึ้นทุกวันๆ แล้วใครมาก็มีแต่ความรู้ของกิเลสๆ มา แล้วไฟเผาตัวเองกับเผาโลก ตัวเองก็เผาทั้งวันทั้งคืน มันไม่ได้ขึ้นอยู่กับความมั่งคั่งความดีเด่น ความรู้วิชาอะไร มันเป็นเรื่องของกิเลสผลิตให้ทั้งนั้น ถ้าเรื่องธรรมผลิตให้แล้วรู้จักประมาณรู้ตัวๆ นะ เรื่องธรรมนี้รู้ตัว ไม่ลืมตัว ถ้ากิเลสนี้มีแต่ความลืมตัวๆ แล้วก็จมไปๆ

เห็นไหมอยู่ที่หน้าวัดนั้น ใครเขียนอย่างนั้น มีแต่หลวงตาองค์เดียวนี้มาเขียน มันทนสลดสังเวชไม่ได้ แล้วเขาก็มาตามภาษาของเขาละ แต่เอาธรรมจับดูซินะ มันไม่ใช่ภาษาของเขา มันภาษาของกิเลส กิเลสแห่มาๆ ไสเข้ามา เข้ามาในวัดนี้ก็เอากิเลส ไสเข้ามา ที่นี้ทนดูไม่ได้ก็ชู้เอา ธรรมทนดูไม่ได้ชู้เอาๆ มาอะไร นั้น ถ้ายิ่งตอนเย็นแล้วเหมาะ ถ้าเราออกมาแล้วเทวดาก็มาเออะนะ ไม่มีอะไรเหนือธรรม ธรรมเลิศ มาอะไรถาม ไสไปไล่มา ถ้าหาหลักเกณฑ์ไม่ได้ขานบเลย ไสเดี่ยวนั้นเลย ไปออกไปเดี่ยวนี ที่นี้ท่านบำเพ็ญธรรมไม่ใช่ที่อยู่ของหมาเดือนเก้าเดือนสิบสองนะ ไสเลย ไปเดี่ยวนี ไสเลย

ถ้าเป็นเราแล้วเหมาะ แต่ส่วนมากเราจะออกมาตอนเย็นๆ กะว่าคนหมดไป คือเรากำหนดให้มีเวลาเวลา มีขอบมีเขต เข้าวัดเข้าวาจนมีจดจ๋า ทั้งเข้าทั้งออก ที่นี้วัดเป็นสถานที่ที่มีขอบเขตและปฏิบัติธรรมดูอย่างนั้นมันดูไม่ได้ซิ เพราะเรานี้ทนดูมานานแล้ว การเข้มงวดกวดขันทางข้อวัตรปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัยเข้มงวดมาตลอด ที่นี้เวลามีคนเข้ามาเกี่ยวข้องมากเข้าๆ ความเลอะเทอะติดมาๆ เขาก็ภูมิใจเขาละที่เข้ามาวัดเขาภูมิใจเขา เขาไม่รู้ตัวนะเป็นอย่างไร แล้วมาก็อย่างว่าละ เก้งก้างๆ มาแล้วอ้าปากมา มันไม่จับปาก อ้าปาก มาแบบเซ่อๆ ซ่าๆ เข้ามา

ธรรมท่านดูหัวตบรู้นิมลละ มันทนดูไม่ได้ท่านก็ว่าเอาบ้างๆ ซิ เรายังโอ้อ่าพุฟุอยู่หรือ ว่าเก้งอยู่หรือ กิเลสนี้เก้งตลอด ทั้งๆ ที่มันเลวตลอด นี่ละมันถึงได้เหยียบธรรมๆ คนจมไปเพราะกิเลส ไม่มีธรรมในใจ ถ้ามีธรรมในใจมากน้อยจะรู้ตัวเองรู้สึกตัวเอง วันหนึ่งระลึกพุทโธได้ไม่ต่ำกว่าห้าหน ถ้ามีธรรมได้ห้าหนก็ยังดีนะ เดี่ยวนีมีตั้งแต่กิเลส ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับมีแต่คำบริกรรมของกิเลสตัวฟุ้งเพื่อเห่อเหิมตัวติดตัวดิน ตัวไม่รู้จักประมาณ มีแต่คำบริกรรมของกิเลส ใครก็บริกรรมตลอด

พวกนี้พวกนี้ภิกษุณาเต็มอยู่ที่ศาลานี้ นักภิกษุณาบริกรรมตามคำของกิเลส บอกว่าเป็นบ้าไม่ถอยๆ เฒ่าเท่าไรยังเป็นบ้าหนักเข้า มันบริกรรมอยู่ในนั้น พวกนี้พวกนี้ภิกษุณานะ พวกบ้าไม่ถอย โอ้ย พุดแล้วสลดสังเวช ให้พร

หลังจั้งหัน

(โรงพยาบาลโซพิสัย จ.หนองคาย มารับรถพยาบาลที่ตกมาถึงวันนี้) โซพิสัยดูไม่ค่อยได้ช่วยมากนัก ไปวันนั้นดูรถไม่เป็นท่าเลยให้เลย จึงให้มารับ วันหนึ่งไปโรงหนึ่งๆ ไปแต่ละโรงๆ ของเต็มรถๆ ไปเลย ดูอะไรก็พร่องที่ตรงไหน บางที่เขาก็ชอบ บางที่เขายังไม่ชอบเราทราบ มองเห็นก่อนให้ก่อนก็มี ถ้าเป็นความจำเป็นไม่ชอบก็ให้ เมื่อเราพอมือพออุ้งได้ให้อยู่ให้ทันทีๆ แหะ นอกจากมันไม่มี บางที่ไม่มีจริง ๆ หมด เพราะโรงพยาบาลเป็นร้อยๆ โรง เฉพาะที่ช่วยโลกเรียกว่าโรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่งที่ช่วยโลก มันเป็นเรื่องๆ วันนี้น่าจะเป็นโรงใดโรงหนึ่ง โรงพยาบาลวันนี้นะ จันทร อังคาร พุธ พฤหัส ศุกร์ มักไปโรงพยาบาล เสาร์อาทิตย์มักจะไปตามวัด ไปก็ไปสงเคราะห์ที่นั่น

ธรรมะไปที่ไหนๆ ก็เท่ากับน้ำดับไฟ ไฟคือเรื่องของกิเลสมันเผาหัวใจสัตว์โลก เผาหัวใจสัตว์โลกแล้วมันก็ผันกิริยาอาการให้ติดให้ตันไปในท่าต่างๆ ซึ่งเป็นเรื่องความเสียหายเสียมากต่อมาก เมื่อมีธรรมแล้วก็มีเบรคห้ามล้อก็ระงับดับทั้งๆ ที่อยากทำ แต่ก่อนอยากทำโดยไม่รู้เรื่องรู้อะไรด้วย ว่าโทษของมันเป็นอย่างไงๆ พอธรรมแทรกเข้าไปเตือนๆ เหยียบเบรคห้ามล้อได้ นี่ละธรรมห้ามล้อกิเลสได้ นอกจากนั้นไม่มีอะไรจะห้ามกิเลสได้ มีธรรมเท่านั้นห้ามล้อกิเลสได้ เรียกว่าเหยียบเบรค น้ำดับไฟก็คือน้ำแห่งธรรม

ไฟคือกิเลส ราคาคุคินา ราคาก็เป็นไฟกองหนึ่ง โทสาคุคินา ความโมโหโทโสก็เป็นไฟกองหนึ่ง โมหาคุคินา นี่ไฟกองใหญ่เป็นกองหนึ่ง เหล่านี้จะเอาอะไรมาดับไม่ได้ทั้งนั้น ต้องเป็นธรรมโดยถ่ายเดียว อย่างอื่นดับไม่ได้ ต้องธรรมดับ นอกนั้นดับไม่ได้แล้วมีธรรมไปที่ไหนเรื่องพินเรื่องไฟเหล่านี้จะค่อยระงับดับลงไป เกิดความสงบสุขร่มเย็น ธรรมมีที่ไหนร่มเย็น

ธรรมนี้จะได้มาสอนโลกก็มีเพียงพระพุทธเจ้าพระองค์เดียว ปรรณนาเป็นพระพุทธเจ้ามีสามชั้น ชั้นหนึ่งปรรณนามา ๑๖ อสงไขยแสนมหากัป แล้วใครก็ไม่ทราบด้วยว่าอสงไขย แปลว่านับไม่ได้ ถึง ๑๖ หน ถ้าเทียบทุกวันนี้ก็เรียกว่า เอาจุดล้านเป็นเกณฑ์ เท่านั้นเท่านั้นก็ไปอยู่ที่จุดล้าน หนึ่งล้าน สองล้าน สามล้าน สี่ล้านอยู่จุดล้านที่นี้อสงไขยๆ นี่ก็เหมือนกับว่าเท่ากับว่าหนึ่งล้านๆ ไป ๑๖ อสงไขยแล้วยังแสนมหากัป พระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ปรรณนามาเป็นศาสดาสอนโลกเป็นของเล่นเมื่อไร ผู้ที่รับทุกขัรบยากลำบากแสนสาหัสเป็นเวลาที่ยาวนานก็คือพระโพธิสัตว์ ที่ปรรณนาเป็นศาสดาสอนโลก แล้วชวนชวายเป็นทางของศาสดา ซึ่งเป็นทางที่ลำบากลำบากมากทีเดียว

ใครจึงปรารถนาเท่าไรความเป็นพระพุทธเจ้าล้มเหลวๆ นี่ก็พระองค์แสดงเสียเอง เวลาท่านเสด็จลงมาจากดาวดึงส์ไปโปรดพระมารดา ลงมาเหมือนว่าท่านแสดงฤทธิ์ให้พวกนรกจกเปรต สวรรค์ชั้นพรหม มนุษย์มาเห็นกันทั่วถึงหมดชั่วระยะนะ อำนาจแห่งธรรมของพระพุทธเจ้าเปิดโลกให้โลกได้เห็นตามความสัตย์ความจริง ทั้งๆ ที่มีอยู่แต่ก่อน แต่ถูกกิเลสมันปิดไว้มองไม่เห็นก็เท่ากับไม่มี วันนั้นพระองค์เปิดให้เห็นตามความเป็นจริง ใครก็อยากปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าทั่วหน้ากัน ตามตำราบอกไว้ ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าทั่วหน้า เป็นอัครรรยที่สุด พระพุทธเจ้าเสด็จลงมาอัครรรยมากที่สุด ถึงขนาดที่ว่าใครก็ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าๆ

เวลาที่พระองค์รับสั่งว่า ที่โลกปรารถนาจะเป็นพระพุทธเจ้านี้ดูเอา พระพุทธเจ้าว่านั้นนะ มากต่อมากอย่างนี้ละ แต่จะได้เป็นพระพุทธเจ้าอย่างแท้จริงนี้ อย่างมากสักสามราย ฟังซินะ ผู้ที่ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าเพราะความอัครรรยองค์ศาสดา ที่เสด็จลงมาจากชั้นดาวดึงส์ ใครได้เห็นทั่วหน้า แดนนรกสวรรค์เปิดจำขึ้นมา อำนาจฤทธิ์ของพระพุทธเจ้า ฤทธิ์ของธรรมเปิดให้เห็นทั้งดีทั้งชั่ว เชื้อบุญเชื้อบาปเต็มหัวใจในวันนั้น

ทั้งๆ ที่สิ่งเหล่านี้เคยมีมาดั้งเดิม เมื่อไม่เห็นมันก็ไม่กลัว คิดดูแต่กองไฟมันยังเดินเข้าไปเหยียบได้มันไม่เห็นใช้ไหมล่ะ ถ้าเห็นใครจะไปเหยียบ วันนั้นเปิดความจริงออกมา พระองค์เปิดธรรมเปิดโลกธาตุ ที่นี้ใครก็อยากปรารถนาเป็นศาสดาเป็นพระพุทธเจ้า ปรารถนาๆ เป็นโพธิสัตว์ๆ เวลาพระองค์รับสั่ง ที่ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้านี้จำนวนมากมาย เวลาจะได้เป็นตัวจริงขึ้นมานั้นสักสองสามรายก็ทั้งยกท่านว่า นอกนั้นล้มเหลวไปหมด เพราะความเป็นศาสดานี้เป็นความปรารถนาที่หนักแน่นจริงๆ สละเป็นสละตายจริงๆ เป็นเวลานานกว่าจะเป็นได้สมบูรณ์แบบ

๑๖ อสงไขย นานนับไม่ได้ถึง ๑๖ อสงไขยแปลว่านับไม่ได้ ๑๖ อสงไขยแสนมหากัปบ้าง ๘ อสงไขยแสนมหากัปบ้าง ๔ อสงไขยแสนมหากัปบ้าง เวลาเป็นพระพุทธเจ้าแล้วทรงฤทธาศักดานุภาพของศาสดาก็เป็นชั้นเป็นตอนลงมา พวก ๑๖ อสงไขยนี้อัครรรยล้นโลกสิ้นสงสาร เป็นศาสดาประเภทที่หนึ่ง ประเภทที่สองก็ ๘ อสงไขย ประเภทที่สาม ๔ อสงไขย ใครก็อยากเป็นพระพุทธเจ้าด้วยกันทั้งนั้น เวลาพระองค์เปิดให้เห็นความจริง ว่าความจริงนี้มีมาดั้งเดิม แต่อำนาจของกิเลสตัณหา มันปิดให้สัตว์โลกทั้งหลายตาบอดหูหนวก เดินไปเหยียบย่ำไปมันก็ไม่เห็น แล้วเผาตัวเองนั้นละไปเรื่อย ๆ

เวลาเปิดนี้สัตว์ทั้งหลายได้เห็น เชื้อบุญเชื้อบาปเชื่อนรกสวรรค์ ใครก็ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้า พระองค์ก็สรุปลงว่า เอ้อ นี่ปรารถนามากมายขนาดนั้นนะ เวลาจะได้เป็นพระพุทธเจ้าตามความสัตย์ความจริงแล้วสองสามรายเท่านั้น นอกนั้นล้มเหลวหมด

เพราะมันก้าวไม่ไหว แล้วก็ปล่อยๆ ที่จะให้ถึงจุดหมายปลายทางจนเป็นศาสดาขึ้นมา มีเพียงสองสามรายเท่านั้น นอกนั้นล้มเหลวหมดไม่เป็นท่าๆ พอพูดอย่างนี้ก็มาถึง หลวงปู่มั่นเรา เวลาท่านเล่าให้ฟังอัศจรรย์เหมือนกันนะ เพราะฉะนั้นลวดลายของ ศาสดาท่านจึงมี ไม่มากก็มีลวดลายของโพธิสัตว์ของศาสดา หลวงปู่มั่นเรา เวลาจิตจะ เข้าด้ายเข้าเข็มที่ไรความปรารถนาพุทธภูมิจะผ่านเข้ามาท่านว่างั้นนะ คือท่านปรารถนา พุทธภูมิ แต่ยังไม่ได้รับลัทธพยากรณ์ รับคำพยากรณ์จากพระพุทธรูปเจ้าพระองค์ใด พระองค์หนึ่ง

ถ้าลงได้รับคำพยากรณ์จากพระพุทธรูปเจ้าแล้วแก้ไม่ตก เอกลักษณ์ก็ ไม่มีสอง คือพระญาณหยั่งทราบของพระพุทธรูปเจ้า เมื่อเล็งญาณดูบิ๊ปปี้ได้ท่านายออกมาแล้วต้อง เป็นอย่างนั้นเป็นอื่นไปไม่ได้ เพราะพระญาณนี้แม่นยำที่สุดไม่มีอะไรทำลายได้เลย ถ้า พระพุทธรูปเจ้ายังไม่ทรงทำนายยังแก้ได้พลิกได้ ที่นี้พอท่านภาวนาจะเข้าด้ายเข้าเข็มที่ไร สายโพธิญาณผ่านเข้ามา ถอยเสียท่านว่างั้นนะ ท่านเล่าให้ฟัง พอจิตจะเข้าด้ายเข้าเข็มที่ ไรนี้สายโพธิสัตว์โพธิญาณ เพราะท่านปรารถนาเป็นพระพุทธรูปเจ้า ผ่านเข้ามาท่านถอย เสีย เพราะเห็นว่าสายศาสดาใหญ่กว่านี้มาก

แต่ที่นี้ความอยากหลุดพ้นจากทุกข์ก็มีเต็มกำลังๆ หนักเข้าทุกทีๆ สุดท้ายก็เลย ประมวล พระพุทธรูปเจ้าก็เป็นไปตามอำนาจวาสนาของศาสดาผู้สอนโลก ก็ต้องกว้างขวาง มากมาย แต่เวลาสรุปแล้วความพ้นทุกข์เป็นจุดสำคัญ อันนี้เราไม่ได้เป็นศาสดาขนาด นั้น ขอให้ได้พ้นทุกข์เราก็พอแล้ว เพราะมันทุกข์เหลือประมาณในโลกนี้อยากพ้นทุกข์ ไป แล้วขอเปลี่ยนคำปรารถนาจากความเป็นพระพุทธรูปเจ้านั้นมาเป็นสาวกภูมิ ที่นี้พอ พลิกนั้นบิ๊ปปี้จิตก็เข้าพุงเลยท่านว่า เป็นอย่างนั้นนะ เพราะคำว่าโพธิสัตว์ไม่ผ่าน เพราะ ท่านขอทำความปรารถนาเนื่องจากยังไม่มีพระพุทธรูปเจ้าทรงทำนาย เปลี่ยนได้ ถ้าทรง ทำนายยังงี้ก็ไม่ตก จากนั้นเปลี่ยนจิตก็พลิกบิ๊ปปี้พุงเลยท่านว่า นั่นละที่ไม่ได้เป็น พระพุทธรูปเจ้าเป็นเพราะเหตุนี้เองท่านว่างั้น ท่านเล่าให้ฟัง

เพราะฉะนั้นนิสัยวาสนากิริยาอาการของท่านที่เป็นลวดลายของศาสดา จึงมีติด ตัวอยู่ตลอด พ่อแม่ครูจารย์มั่นนี้ความรู้หยั่งทราบลึกซึ้งต่างๆ สิ่งต่างๆ นี้ก็เป็นความรู้ ในภูมิของศาสดานี้ท่านก็มี พวกเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมท่านรู้หมดเลย ท่านถือเป็น ธรรมดา นี่ละที่ท่านรู้จริงๆ เหมือนเราตาดีมองไปเจออะไรๆ ก็มาเล่าสู่กันฟัง คนตาดีก็ เชื่อกันธรรมดาๆ ไม่ได้มีระแคะระคาย แต่คนตาบอดมันไม่เชื่อกันยังคำ มาหาโกหกกัน ทำไมบ้าง เข้าใจไหม ที่นี้พวกเราตาบอดไม่เชื่อธรรมดาดีของศาสดา เพราะฉะนั้นพอไล่ เข้าทางจกรรมมันแฉลบออกไปหาหมอน ไล่เข้าทางจกรรมมันแฉลบไปหาเสื่อหาหมอน ไป เข้าใจไหม มันมีท่าออกอยู่ ออกไปเข้านรกอเวจีนั่นละ เป็นอย่างนั้นนะ

พูดถึงเรื่องพ่อแม่ครูจารย์มั่น ความรู้แปลกๆ ต่างๆ นี้ อย่างที่อยู่หนองผือ อันนี้ความรู้ของท่านอาจารย์ฝั้นละซี ท่านไปหาท่านวันนั้น คือครูบาอาจารย์องค์ใดไปนี่ตาเราจะจับตลอด ไม่ยอมละสายตาไปไหน เวลาครูบาอาจารย์องค์นี้ซึ่งเป็นลูกศิษย์ผู้ใหญ่ของท่านขึ้นไปหานี้ตาจะจับตลอดเลยเรา องค์นี้มาหาท่านท่านจะปฏิสันถารต้อนรับภายในภายนอกอย่างไรบ้าง กิริยาภายนอกเป็นอย่างหนึ่ง กิริยาภายในเรื่องอรรถเรื่องธรรมเป็นอีกอย่างหนึ่ง ท่านปฏิสันถารต้อนรับลูกศิษย์ของท่านไม่เหมือนกันเลยนะไม่เหมือน องค์นี้ขึ้นไปท่านมีกิริยาอย่างนี้ต้อนรับกิริยาอย่างนั้นต้อนรับ ทั้งกิริยาอาการทั้งเรื่องอรรถเรื่องธรรมไม่เหมือนกัน เป็นอย่างนั้นนะหลวงปู่มั่นเรา

พอดีวันนั้นขึ้นไป ท่านอาจารย์ฝั้นท่านเก่งทางเวทดา พอขึ้นไปกราบ ไอ้เรายังตาบอดอยู่ หูหนวกด้วย พอขึ้นไป ก็เรานี้ไปเตรียมพร้อมไว้แล้ว เรื่องอย่างนี้มันเก่งอยู่ ควรยกให้ว่าเก่งก็ถูก ความสนใจ มีครูบาอาจารย์ทั้งหลายแปลกหน้าแปลกตามานี้เราจะไม่ละสายตา เราจะคอยจับดูระหว่างท่านกับครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่มาหาท่าน ท่านจะปฏิบัติปฏิสันถารต้อนรับกันอย่างไรบ้าง เราจะไม่ยอมไปไหน

ที่วันนั้นท่านอาจารย์ฝั้นไป พอกราบท่านพูดยิ้มๆ นะ เรานั่งรออยู่แล้วนี่ “เอ้อวันนี้มันหอมอะไรนา” ท่านวางนั้นนะท่านอาจารย์ฝั้น “เออ วันนี้มันหอมอะไรนา แต่ไม่ใช่รูปเทียน” “เอ้อ ใช่แล้ว” ท่านตอบเท่านั้น ท่านบอกว่า “ใช่แล้ว” ไอ้เรายังเป็นบ้า แต่จับอันนี้เอาไว้ พอขึ้นไปท่านกราบพ่อแม่ครูจารย์มั่นแล้ว ทั้งยิ้มทั้งพูด “เออวันนี้มันหอมอะไรนา แต่ไม่ใช่รูปเทียน” “เอ้อ ใช่แล้ว” พ่อแม่ครูจารย์มั่นตอบว่า “เออ ใช่แล้ว” เราหูหนวกตาบอดก็ตามแต่มันจับเอาไว้ พอได้โอกาสท่านอาจารย์ฝั้นท่านกลับไปแล้วก็ถาม ที่พ่อแม่ครูจารย์กับท่านอาจารย์ฝั้นท่านพูดวันนั้น พูดว่าอย่างนั้นๆ ว่ามันหอมอะไรนา แต่ไม่ใช่หอมรูปเทียน แล้วพ่อแม่ครูจารย์ตอบว่า เอ้อ ใช่แล้ว นั้นมันหมายความว่ายังไง

ไม่ใช่แล้วยังไง พวกรุกขเทพทั้งหลายมาเต็มอยู่แถวนี้หมดเลย มาคอยฟังเทศน์ ครูบาอาจารย์จะเทศน์ว่าการให้บรรดาลูกศิษย์ลูกหามีท่านอาจารย์ฝั้น เป็นต้น เต็มหมดแถวนี้ นี่เวลาท่านเปิดเห็นไหม ท่านว่าใช่แล้ว ท่านตอบว่าใช่แล้ว ท่านยิ้มกัน มันหอมอะไรนา แต่ไม่ใช่รูปเทียน ท่านว่าอย่างนั้น เออ ใช่แล้ว ท่านว่า ไอ้เราตาบอดก็บอด หูหนวกก็หนวก แต่จุมุกมันยังตามจับอยู่นะ วันหลังไปถามท่านท่านก็เปิดออกมาเลย จะไม่ใช่ยังไง เมื่อคืนนี้พวกเทพทั้งหลายรุกขเทพเต็มหมดแถวนี้ แล้วพวกเทพทั้งหลายชั้นสูงอยู่ห่างๆ พวกนี้เต็มหมด เขาจะได้ยินได้ฟังเทศน์อันสำคัญในคืนวันนี้ว่าอย่างนั้น ฟังซิท่านว่า เอ้อ ใช่แล้ว ท่านตอบกัน ไอ้เรายังเป็นบ้าอยู่ เราก็คงไม่ลืมนะ

นี่ลวดลายของท่านอาจารย์มัน เรื่องเทวบุตรเทวดาท่านถือเป็นธรรมดา ที่ท่านว่า อพุทธตฺเต เทวปญฺหํ ทอนเที่ยงคืนไปแล้วท่านแก้ปัญหาและเทศนาว่าการสอนพวกทวยเทพทั้งหลาย ในพุทธกิจทำของพระพุทธเจ้ามีทำประการ อันที่สามนี้เทศน์สอนพวกทวยเทพเทวดาทั้งหลาย เวลาพ่อแม่ครูจารย์มันท่านเล่าให้ฟัง อันนั้นท่านวางไว้เป็นกลาง ๆ ส่วนที่จะก่อนจะหลังอันนั้นมีอีก อันนี้เป็นจุดกลาง จะเห็นได้ชัดเวลาท่านอยู่ในป่าในเขา อยู่ในที่เงียบสลัด เพียงประมาณสี่ทุ่มมาแล้ว พวกเทพทั้งหลายเต็มหมดเลย

ท่านอยู่ในป่าในเขาท่านไม่ได้ว่าง ว่าอย่างนั้นนะ รับแขกพวกเทพ พวกรุกขเทพ อากาศเทพ แล้วพวกเทพชั้นต่างๆในสวรรค์จนกระทั่งถึงพรหมโลก ท่านบอกว่าท่านไม่ได้ว่าง สอนพวกทวยเทพทั้งหลาย นี่ละทางนี้ท่านเชี่ยวชาญมาก ท่านพูดธรรมดาเลย แทบไม่เว้นแต่ละคืน ท่านว่า พวกทวยเทพทั้งหลายมา ชั้นสูงก็มา สวรรค์ชั้นพรหมมา ท่านเล่าให้ฟัง แล้วท่านเป็นผู้เทศนาว่าการ ท่านจึงบอกว่าท่านไม่ว่าง ไม่ได้เกี่ยวกับมนุษย์ก็ตาม แต่เกี่ยวกับพวกเทพนี้ยิ่งมากกว่ามนุษย์ ท่านว่าอย่างนั้น นี่ละความรู้ของท่าน

แล้วก็มีแม่ชีกัคนหนึ่งที่อยู่หนองผือ แกตามได้นี่นะ แต่ท่านไม่ได้พูดมากละ หากไม่ปฏิบัติ หากไม่พูดมาก โอ๊ย ทำไมญาท่าน เขาถือเป็นการเคารพมากญาท่าน เมื่อคืนนี้มันอะไรต่ออะไรก็ไม่ทราบ ที่ผ่านมานอนอากาศมาลงที่หนองผือนั้นหมด วางนั้นนะ ผ่านมานอนอากาศๆ การแต่งเนื้อแต่งตัวผิวพรรณวรรณะไม่เหมือนกัน นั้นแกเอามาพูดได้ยังไง คณะนี้มาเป็นอย่างนี้ คณะนี้มาอย่างนี้ การแต่งเนื้อแต่งตัวผิวพรรณวรรณะต่างกันเป็นลำดับลำดับ ที่มาสุดท้ายเหลืออร่ามหมด มองไปทางไหนเป็นหน้าทั้งนั้นๆ นั้นมันคืออะไร ท่านตอบนิดๆ “ทำมหาพรหม” ท่านไม่พูดมาก ทำมหาพรหม ท่านพูด แกรู้นี่ เวลาทำรู้นี่ แกรู้ ตามรู้หมด ญาณของแกเก่ง แกก็เสียแล้ว ฟังว่าอริฐิของแกกลายเป็นพระธาตุ ยอมรับทันที เพราะจิตของแกหมุนตัวๆ ตั้งแต่เราอยู่ที่นั่น

อย่างนั้นละธรรม ถ้าใครปฏิบัติศาสนธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน ขอให้เป็นผู้ปฏิบัติอยู่เถิด อย่าเหยียบย่ำไปมาเฉยๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไรเหมือนแร่ธาตุต่างๆที่มีอยู่ใต้ดินมีหลายประเภท ใครมีความเฉลียวฉลาดไปค้นแร่แปรธาตุออกมาใช้เป็นประโยชน์ นี่ธรรมของพระพุทธเจ้าก็เหมือนกัน เฉพาะอย่างยิ่งนักจิตตภาวนาจะเห็นได้อย่างชัดเจนประจักษ์ใจ ไม่ได้เชื่อใครง่าย ๆ เจอบีบเข้าไปนี้ ยอมรับทันทีในความรู้อารมณ์เห็นของตน โดยไม่ต้องไปถามใคร

พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว ให้ตามกันด้วยจิตตภาวนา เราเชื่อธรรมดาๆ นี่เป็นอีกอย่างหนึ่ง แต่ก็ยังเป็นมงคลตามชั้นภูมิของผู้เชื่อผู้นับถือ แต่ผู้ที่

ปฏิบัติตามทางของศาสดาจริง ๆ เกี่ยวกับทางด้านจิตตภาวนานี้เยี่ยม ๆ ๆ ไปโดยลำดับ จนหาที่ค้ำธรรมพระพุทธเจ้าไม่ได้เลย รู้ตรงไหน ๆ เห็นตรงไหน เชื่อตัวเอง มั่นคงขนาดไหน พระพุทธเจ้าสอนไว้หมดแล้ว แล้วจะไปฝืนพระพุทธเจ้าได้ยังไง นั่นเรารู้เราเห็นเราเชื่อเราแม่นยำ ๆ ไม่ผิดพลาด แล้วเวลาเกี่ยวกับพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าสอนไว้หมดแล้ว เป็นอย่างไรภูมิของศาสดากับภูมิพวกเรต่างกันอย่างไรบ้าง

นี่ละถ้ามีผู้คุยเชี่ยวชาญคนมาก็ได้ธรรมมาใช้เป็นประโยชน์ ถ้าคุยเชี่ยวชาญตั้งแต่บุตรแต่คุณนี่มันก็ได้แต่บุตรแต่คุณเต็มบ้านเต็มเรือน เต็มเลื้อเต็มหมอน เต็มตัวของบุคคล มองไปนี่ โอ้ย แต่งตัวนี้หยดย้อยนะ มองไปนี่ แล้วมองข้างในมีแต่บุตรแต่คุณของสกปรกคือกิเลส ได้แก่พวกเราเอง พวกกันจำเอานะ ศาสนานี้เลิศเลอสุดยอดแล้ว หากอยู่ที่ใต้ดินถูกเหยียบย่ำไปมา กิเลสนั้นละเหยียบบอรรดเหยียบธรรม ไม่เชื่ออรรดเชื่อธรรม ไม่สนใจในอรรดในธรรม เราก็เลยหมดค่าไปตาม ๆ กันหมด ทั้ง ๆ ที่เจ้าของภาคภูมิใจว่าเราเป็นคนมีค่ามีราคามาก นั่นละอำนาจของกิเลสมันเสกขึ้น บุตรคุณมันก็เสกขึ้นว่าเป็นของดิบของดี ธรรมไม่ต้องเสก ท่านเลิศเลออยู่แล้ว เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้

วันนี้ก็ได้ฟังเทศน์ ผู้ที่ไม่เคยได้ฟังก็ได้ฟัง เรียกว่าเปิดไปเรื่อย ๆ เราจนจะตายแล้วนะ คำพูดที่เราเทศน์ทั้งหมดไม่มีข้อข้องใจสงสัยว่าจะผิดไป มั่นใจแนใจจากหัวใจนี้เอาออกแสดง พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ สด ๆ ร้อน ๆ อยู่ที่หัวใจ ขอให้เปิดประตูเข้าไปเถอะ สด ๆ ร้อน ๆ อยู่

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz